

VERANDERING VAN LEVERANCIER

Vaste vergoeding als (verkapte) verbrekingsvergoeding

OMSCHRIJVING VAN DE KLACHT

De heer H. betwist het feit dat zijn vorige leverancier een vaste vergoeding voor gas en elektriciteit voor een volledig jaar eist en dat die weigert om een berekening pro rata uit te voeren nadat hij van gas- en elektriciteitsleverancier is veranderd.

STANDPUNT VAN HET ENERGIEBEDRIJF

Energiebedrijf MEGA heeft laten weten dat het abonnementsgeld overeenkomstig de onderschreven tariefvoorwaarden inderdaad verschuldigd is per begonnen jaar.

Helaas heeft het geen toegang tot de aanvraag (pro rata).

AANBEVELING VAN DE OMBUDSDIENST

De Ombudsdienst voor Energie meent dat de facturering van de vaste vergoeding een verkapte vorm van verbrekingsvergoeding is, welke naam men daarvoor ook gebruikt en ongeacht de manier waarop die vergoedingen worden meegedeeld, in de contractuele voorwaarden worden vastgelegd of op de energiefactuur in rekening worden gebracht.

Artikel 18 § 2/3 van de wet betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en artikel 15/5bis § 11/3 van de wet betreffende het vervoer van gas- en andere producten via leidingen bepalen duidelijk dat geen enkele verbrekingsvergoeding kan worden aangerekend.

“De huishoudelijke afnemer of de kmo heeft het recht een overeenkomst, zowel van bepaalde als van onbepaalde duur, voor de continue levering van elektriciteit (gas) op elk ogenblik te beëindigen mits een opzegtermijn van één maand wordt nageleefd.

Elk contractueel beding dat afbreuk doet aan dit recht, is van rechtswege nietig.

De leverancier waarmee de huishoudelijke afnemer of de kmo een overeenkomst tot continue levering van elektriciteit sluit, wordt verondersteld gemandateerd te zijn om het recht bedoeld in het eerste lid uit te oefenen.

Wanneer de residentiële klant of de kmo gebruikmaakt van het recht dat hem wordt toegekend krachtens het eerste lid, mag hem hiervoor geen enkele vergoeding in rekening worden gebracht.”

Deze commerciële praktijk is tegenstrijdig met de wet. De verbrekingsvergoedingen die consumenten en kmo's vroeger verschuldigd waren, werden afgeschaft om ervoor te zorgen dat de eindklanten sneller en eenvoudiger van leverancier kunnen veranderen.

Het aanrekenen van een vaste vergoeding per begonnen leveringsjaar voert opnieuw een financiële rem in op het veranderen van energieleverancier. Die vergoeding doet de consument immers aarzelen om een nieuw aanbod te aanvaarden omdat hij in elk geval een vaste vergoeding voor een volledig jaar zal moeten betalen aan zijn oude leverancier. Om geen enkel nadeel te ondervinden bij een verandering van leverancier mag de klant dus pas daadwerkelijk overstappen op de vervaldatum van zijn contract. Anders zal hij een deel van de vaste vergoeding moeten betalen voor een periode waarin hij geen klant is. Bovendien zal hij voor die periode mogelijk een nieuwe vaste vergoeding moeten betalen aan zijn nieuwe energieleverancier.

Gezien al deze elementen heeft de Ombudsdienst aan de energieleverancier aanbevolen om de vaste vergoedingen voor elektriciteit en gas (150 euro incl. btw voor 365 dagen) die op de facturen zijn opgenomen, te crediteren en om ze pro rata temporis te herberekenen voor de periode van 01/06/2020 tot 29/06/2020 (29 dagen).

ANTWOORD VAN HET ENERGIEBEDRIJF

Energiebedrijf MEGA heeft beslist om de aanbeveling niet te volgen.

Volgens MEGA is deze vergoeding een vaste prijs die hij aan zijn klanten vraagt in ruil voor het beheer van hun dossier door zijn medewerkers. Op die manier kunnen de klanten op een geïndividualiseerde begeleiding rekenen bij problemen of vragen over hun energiecontract. Dit betreft een abonnement dat hen toegang biedt tot het gebruik van een dienst.

Bovendien kan de vergoeding om twee hoofdredenen niet als een verbrekingsvergoeding worden beschouwd. Enerzijds wordt ze toegepast op alle contracten op het moment van de regularisatie en niet alleen op het moment dat de klant het contract verbreekt. Anderzijds wordt op de tariefkaart van de eiser duidelijk vermeld dat de vergoeding per begonnen jaar verschuldigd is. Overeenkomstig artikel VI.82 van de economische code heeft het bedrijf de voorwaarden nageleefd met betrekking tot de bepalingen die kunnen worden toegepast op de consumenten. Deze moeten duidelijk, precies en bekend zijn voor de partij die het contract ondertekent, zodat een contractueel evenwicht wordt bereikt. Alle klanten ontvangen hun tariefkaart zodra ze een contract hebben gesloten. Bovendien wordt dit op de website van het bedrijf bij de algemene voorwaarden vermeld. MEGA meent dan ook dat de eiser de contractuele voorwaarden van zijn contract kende op het moment dat hij het ondertekende. Hij wist dat hij het volledige abonnement zou moeten betalen wanneer hij het bedrijf in de loop van de uitvoeringstermijn van zijn contract zou verlaten. Om al die redenen blijft de vergoeding volledig van toepassing.

COMMENTAAR VAN DE OMBUDSDIENST

We hebben de heer H. laten weten dat de Ombudsdienst de wettelijkheid betwist van de vaste vergoedingen die energieleveranciers ESSENT, LUMINUS, OCTA+, MEGA, ENERGY

PEOPLE en ZENO aan hun klanten aanrekenen voor een volledig leveringsjaar wanneer deze voortijdig hun energiecontract opzeggen.

Op initiatief van de Ombudsdienst voor energie heeft de Consumentenombudsdienst een ingebrekestelling gericht aan de betreffende energieleveranciers met de vraag om binnen de 14 dagen een eind te stellen aan die marktpraktijk en om aan de betreffende consumenten de onterecht aangerekende bedragen pro rata temporis afhankelijk van de datum waarop ze hun contract hebben opgezegd, terug te betalen.

Aangezien de energieleveranciers geen gevolg hebben gegeven aan of niet wensten te antwoorden op de ingebrekestellingen, heeft de Consumentombudsdienst op 3 augustus 2018 bij de Ondernemingsrechtbank te Brussel een verzoekschrift ingediend met het oog op het sluiten van een collectieve regeling tussen de Consumentenombudsdienst en de betreffende energieleveranciers.

De betrokken leveranciers hebben intussen bij het Hof van Beroep te Brussel intussen wel beroep aangetekend tegen de ontvankelijkheidsfase van de rechtsvordering, en dan in het bijzonder met betrekking tot de relevantie van de Consumentenombudsdienst om deze vordering in te dienen.

De Ombudsdienst wacht dan ook op de eindbeslissing hierover voordat hij meer communiceert over deze collectieve vordering.